

РЕШЕНИЕ

№ 3391

гр. София, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 19.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10217** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147, ал. 3 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], бл. Бизнес сграда 2, ет. 3, представлявано от Г. А. В., срещу Решение № 1316/25.08.2021 г. на заместник- директора на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С., с което е оставена без разглеждане жалба на жалбоподателя срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221420001498-091-001/29.06.2021 г.

В жалбата се сочи, че административният орган, като е приел, че подадената жалба срещу процесния ревизионен акт е просрочена и е прекратил производството по същата, е постановил решение, което не отговаря на обективната истина, а изложените в него твърдения са неверни. Твърди се, че жалбата е подадена по електронен път на 19.07.2021 г. в 17:55 ч., но е заведена в деловодството на ТД на НАП – С. на следващия ден. Изложени са съображения, че в процесния случай следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 22, ал. 1 и ал. 8 от ДОПК, както и на чл. 23, ал. 2 и чл. 24, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Жалбоподателят счита, че жалбата е подадена в последния ден от преклузивния срок и след изтичане на работното време на деловодството на ТД на НАП – С., но преди изтичане на 24- часовия диапазон съгласно чл. 22, ал. 8 от ДОПК, поради което същата е подадена в срок и следва да бъде разгледана по същество от административния орган. Иска се отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на административния орган за

произнасяне по същество по жалбата. Претендират се направените по делото разноси, включително и възнаграждение за един адвокат.

Ответникът чрез процесуалния си представител моли подадената жалба да бъде отхвърлена, като счита, че изложените основания в прекратителното решение са доказани, и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по същество на спора.

След преценка на представените с жалбата и по преписката доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

След извършена от органи по приходите при ТД на НАП – С. ревизия на дружеството жалбоподател е издаден РА № Р-22221420001498-091-001/29.06.2021 г. Същият е връчен на дружеството на 05.07.2021 г. по реда на чл. 30, ал. 6, пр. второ от ДОПК, когато е активирана електронната препратка от декларирания електронен адрес на дружеството /л. 35/.

Срещу РА е подадена жалба от дружеството жалбоподател с вх. № 24-14-1128/20.07.2021 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23-22-1220/23.07.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. В хода на проверката по допустимост и редовност на жалбата заместник- директорът на ДОДОП при ЦУ на НАП – С. е установил, че същата не е подадена в срок. Административният орган е приел, че 14- дневният преклузивен срок по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е започнал да тече на 06.07.2021 г. и е изтекъл на 19.07.2021 г., а жалбата е подадена по електронен път на 20.07.2021 г. и е заведена електронно на същата дата, поради което и на основание чл. 147, ал. 1 от ДОПК я е оставил без разглеждане и е постановил обжалваното решение. Последното е връчено на жалбоподателя на 14.09.2021 г. по електронен път чрез активиране на електронна препратка от електронен адрес /л. 25/.

При така установеното от фактическа страна и с оглед очертания в чл. 168 от АПК предмет на съдебната проверка за законосъобразността на акта на всички основания по чл. 146 от АПК съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 147, ал. 3 от ДОПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният акт е постановен от компетентен по смисъла на ДОПК орган и в предписаната от закона форма, поради което е валиден.

В чл. 147, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК изчерпателно са изброени хипотезите, в които административният орган при обжалване на РА по административен ред може да остави жалбата без разглеждане и да прекрати производството по нея. Това са случаите на просрочена жалба, неподписана жалба, подадена жалба от пълномощник без представителна власт и когато не са посочени актът или действието, които се обжалват.

В настоящия случай административният орган е приел, че подадената срещу РА жалба е недопустима, тъй като същата е просрочена – подадена е по електронен път на 20.07.2021 г. и на същата дата е заведена електронно.

В разпоредбата на чл. 152, ал. 1 от ДОПК законодателят е предвидил, че ревизионният акт може да се обжалва в 14-дневен срок от връчването му. Според разпоредбата на чл. 22, ал. 6 от ДОПК срокът, който се брой на дни, се изчислява от деня, следващ деня, от който започва да тече срокът, и изтича в края на последния му ден. С оглед цитираните разпоредби и установените фактически обстоятелства в процесния случай

срокът за обжалване на РА е започнал да тече от деня, следващ деня, в който последният е бил връчен на жалбоподателя, т.е. на 06.07.2021 г., и е изтекъл на 19.07.2021 г. В. по този въпрос страните не спорят.

Според разпоредбата на чл. 22, ал. 8 от ДОПК последният ден на срока продължава до края на двадесет и четвъртия час, но ако трябва лично да се извърши или представи нещо пред органа по приходите или публичния изпълнител, срокът изтича в момента на приключване на работното време. В конкретния случай следва да намери приложение първото предложение от цитираната разпоредба, тъй като подаването на процесната жалба не е задължително да се осъществи лично пред орган по приходите. Законодателят е уредил възможността лице, което иска да упражни правото си да оспори издадения РА, да го стори по различни начини. В действителност това може да стане и лично, като жалбата бъде депозирана лично от представляващия дружеството, но може и да се осъществи чрез пощенски оператор, куриер или по електронен път чрез използване на квалифициран електронен подпис на подателя /чл. 23, ал. 2 от ДОПК/.

Във връзка с гореизложеното е важно да се отбележи, че законодателят е предвидил възможност за ползване на електронна поща при определени конкретни хипотези. Тогава, когато се касае до спазване на срок, ДОПК допуска с нормата на чл. 23, ал. 2 изпращане на документи по електронен път, но само тогава, когато се използва квалифициран електронен подпис на подателя. В случая обаче жалбата е представена в сканиран вид, подписана от управителя и представител на дружеството жалбоподател и самата тя не представлява електронен документ, а разпоредбата на чл. 23, ал. 2 от ДОПК изисква електронен подпис само тогава, когато самият документ се подава по електронен път, т.е. текстът на жалбата следва да е изписан в имейла (самата тя да представлява електронен документ) или към жалбата да сочи електронна препратка. Освен това, при анализ на посочената разпоредба е очевидно, че предоставянето на документи по електронен път е допустимо само тогава, когато е възможно да бъде индивидуализиран подателят на тези документи по несъмнен начин. Видно от приложения по делото „отговор на ревизионен доклад“ /т.е. жалбата срещу РА/, който е бил изпратен от електронния адрес на дружеството, регистриран в НАП, в същия е положен саморъчен подпис на управителя и представител на дружеството жалбоподател. Поради изложеното, съдът намира, че в случая са спазени законовите изисквания за индивидуализиране на подателя, т.е. авторството на жалбата е доказано.

Като се има предвид гореизложеното и по-конкретно – анализирания разпоредба на чл. 23, ал. 2 от ДОПК, следва да се приеме, че в случая дружеството жалбоподател е имало възможност да подаде жалба срещу процесния акт до изтичане на двадесет и четвъртия час от последния ден на срока – 19.07.2021 г. Това означава, че допустимостта на жалбата от гледна точка на спазването на предвидения в закона преклузивен срок за подаването ѝ не е била обвързана с работното време на органите по приходите.

Според разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 1 – 5 от ДОПК спазването на срока по чл. 23 от ДОПК се установява от наличието на поне едно от следните обстоятелства: 1. пощенско клеймо или отпечатък с датата на подаване; 2. заверка от пощенския служител с датата на подаване; 3. заверка от служител в куриерска служба с датата на подаване; 4. дата на изпращане на електронното съобщение; 5. дата на входящия номер на подадените документи. В процесния случай приложение следва да намери

чл. 24, ал. 1, т. 4 от ДОПК, тъй като се касае за електронно съобщение. Последното, съдържащо като прикачен файл жалбата срещу РА, видно от представените по делото доказателства, е било изпратено на 19.07.2021 г. в 17:55 г., т.е. жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок и същата не е просрочена, противно на това, което е приел административният орган.

Датата, на която жалбата е била регистрирана електронно в електронната деловодна система на НАП, е ирелевантна за въпроса относно спазването на 14- дневния преклузивен срок, т.е. за въпроса дали жалбата е допустима като подадена в срок, респективно недопустима като просрочена. Това е така, защото, както вече беше изяснено по- горе, според разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 4 от ДОПК спазването на срока по чл. 23 се установява именно с оглед на датата на изпращане на електронното съобщение, а не с оглед на датата на регистриране на жалбата в електронната деловодна система на НАП.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката – върната на директора на ДОДОП при ЦУ на НАП – С. за разглеждане по същество на жалбата против РА № Р-22221420001498-091-001/29.06.2021 г.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното искане от жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Следва да се уточни обаче, че претендираното възнаграждение за един адвокат не може да бъде присъдено, тъй като по делото не са представени никакви доказателства, от които да се установи, че процесуалната защита на жалбоподателя е била осъществена от адвокат /договор за правна защита и съдействие, пълномощно, доказателство за реално изплатено адвокатско възнаграждение/. С оглед на това ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата от 50 /петдесет/ лева, представляваща заплатена държавна такса.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1316/25.08.2021 г. на заместник- директора на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С., с което е оставена без разглеждане жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], бл. Бизнес сграда 2, ет. 3, представлявано от Г. А. В., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221420001498-091-001/29.06.2021 г.

ВРЪЩА преписката на директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С. за произнасяне по същество по жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], бл. Бизнес сграда 2, ет. 3, представлявано от Г. А. В., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221420001498-091-001/29.06.2021 г.

ОСЪЖДА ЦУ на НАП – С. да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], бл. Бизнес сграда 2, ет. 3, представлявано от Г. А. В., сумата от 50 /петдесет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

Определението е окончателно.

СЪДИЯ:

